

Zij kregen terug, tot hun onderhoud het recht der Balance (Waege) en het recht van mate, 't is te zeggen het recht van meten en wegen alle goederen en koopmanschappen die in de haven van Oostende aangebracht wierden (3).

Oorlof om eens ter week om te gaan om te ontvangen d'aalmoessen van de goede lieden en als er visch aankomt dat zij tot hun onderhoud zullen mogen aldaar ontvangen de Caritate van de goede personen. Deze goede zusters verkregen terstond eenige aalmoessen van de stad en van godvruchtige en

- (1) Appostille op de Request vanden moeder van den clooster van de grauwe zusterkens binnen Sluys 21 mei 1609 - Attestatie van schepen Jan Kelderman van 30 mei 1611.
- (2) De Raad vergaderde in Burgemeester Jacques Tingnaghel huis (die alhier burgemeester was van 10 7ber 1608 tot 8 7ber 1609 ter oorzaak dat geheel de stad als een puinhoop was geworden door de 3 jarige belegering, en dat het stadhuis niet bruikbaar was.
- (3) Verslag van Z.H. de Bisschop van Brugge aan Z.H. de Paus Urbanus VIII 1628...
Est hic proeterea conventus monialium tertii ordinis Sancti Francisci subjectum ordinariis - Competit huic Monasterio jus bilancis et mensuroe omnium mercium, quae intrant portium Ostendanum

-blad 6r :

liefdadige personen waarmede zij welhaast hun klooster begonnen te bouwen.

N... N...

(vervolgt)

EEN DUITSE ROMAN KREEG DE TITEL "ERZÄHLEN BIS OSTENDE" MEE...

Het is via het dagblad "De Standaard" d.d. vrijdag 23 april 1982, dat wij weet kregen van de uitgave in Duitsland van het literaire boek "Erzählen bis Ostende", verschenen bij de firma Suhrkamp te Frankfurt. Het boek, waarvan het verschijningsjaar vermoedelijk 1981 of 1982 is, kan geen aanspraak maken op het woord "lijvig" daar het amper 170 bladzijden vult. De kostprijs is 24 D.M. en het werd geconcipieerd door een zekere Jürgen Becker, een Duitse letterkundige waarover ik, bij gebrek aan deugdelijke gegevens, niet veel kwijt kan en die vooral aldaar naam maakte als dichter. Dit boek is géén "verhaal" in de traditionele zin van het woord, zéker géén ontspanningsliteratuur, wel een soort "monologue intérieure" (een vorm van "litteraire biecht") van een vereenzaamd, bovendien introvert man die, in de loop van dit boek, ergens in Duitsland op een trein stapt en naar onze Belgische kust spoort. Zijn "reis" eindigt in een hotelletje te Oostende, waar een storm dijk, strand en straten geselt en teistert ... Dat zal wel met de symboliek van het verhaal te maken hebben. Ik leg er de nadruk op, dat alleen liefhebbers van dit soort literatuur met dit genre aan hun trekken kunnen komen; voor mensen die dit minder lusten, zal het eventueel aanschaffen of ter inzage nemen zeer waarschijnlijk op een teleurstelling uitlopen ! Een bespreking van de hand van een specialist op het gebied der Duitse letteren, E. Ottevaere, omtrent "Erzählen bis Ostende" werd opgenomen in de "Standaard der Letteren" op bladzijde 15 van de krant "De Standaard" (zie boven).

Emiel SMISSAERT